

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Funkcionalni pokazatelji likvidnosti banaka". Rad ima 37 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

DIPLOMSKI RAD

FUNKCIONALNI POKAZATELJI

LIKVIDNOSTI BANAKA

Banka kao finansijska institucija nastala je obavljanjem menjačkog i depozitnog posla. Reč banka potiče od italijanske reči banco što znači sto na kojem su srednjovekovni menjači obavljali menjačke poslove. Prve preteče današnjih banaka su kuće koje su se bavile poslovima čuvanja - deponovanja odgovarajuće robe i prema dostupnim podacima postojale su u periodu od VII do V veka p.n.e. u Vavilonu. Prvi bankari zvali su se tezauri jer su čuvali tezaursanu - povučenu robu iz prometa. Tezauri su za čuvanu robu izdavali priznanice. Sa pojavom metalnog novca, tezauri su čuvali metalne banknote i za njih, takođe, izdavali priznanice. Vremenom su počeli na osnovu deponovanog novca da vrše pozajmice izdavanjem čekova. Pojavom velikog broja različitih vrsta metalnog novca javila se potreba i za njegovim menjanjem.

U početku, banke su na osnovu položenih depozita, deponentima izdavale čekove koji su omogućavali plaćanje bez gotovog novca. Razvijanjem bezgotovinskog platnog prometa, depoziti su se sve ređe dizali i banka ih je tada počela koristiti i za odobravanje kredita. Sve do početka XX veka, ekonomska teorija je kredit tumačila kao pozajmicu stvarno ušteđenog novca i ulogu banaka svodila na posrednika između onih koji imaju slobodan novac, te ga deponuju kod banke, i onih kojima je potreba, te im ga banka pozajmljuje u vidu kredita. Tridesetih godina XX veka, teorijski je obrađen bankarski mehanizam stvaranja depozita, koji omogućava kreditnu aktivnost veću nego što su stvarni (fiducijarni) depoziti. U uslovima papirne valute, neograničene mogućnosti banaka da multiplikuju depozite i time razviju kreditnu aktivnost bile su potencijalan izvor neravnotežnih kretanja. Iz tog razloga, kreditna aktivnost banaka stavljena je pod kontrolu monetarno-kreditnog regulisanja CB.

Poslovi koje banke obavljaju sa pravnim i privatnim subjektima mogu se svrstati u nekoliko grupa:

Depozitni poslovi

Kreditni poslovi

Devizni poslovi

Emisioni poslovi (izdavanje HoV i rukovanje njima)

Depo poslovi (čuvanje gotovine i HoV i rukovanje njima)

Poslovi sa efektima (kupovina i prodaja HoV)

Garancijski poslovi (izdavanje jemstva, garancija, indosiranje)

Poslovi platnog prometa

Brokerski poslovi, tj. poslovi posredovanja u trgovini HoV

Kupovina i naplata potraživanja

11. Pružanje dr. finansijskih usluga (forfeting, faktoring, lizing, osiguranje, konsalting) .

Sve do 70-tih god. XX veka dominirale su banke čija delatnost je bila specijalizovana. Ortodokсна bankarska teorija delila ih je na depozitno-komercijalne banke, štedno-kreditne zadruge, investicione, hipotekarne i osiguravajuća društva. U praksi je u SAD tradicionalno razdvojeno komercijalno od investicionog bankarstva, dok su banke u Evropi univerzalnog karaktera.

70-tih god. XX veka opšteekonomsko prestrajavanje imalo je za posledicu tendenciju promene strukture i delokruga rada finansijskih organizacija.

Poslednje dve decenije XX veka procesi deregulacije i liberalizacije, sekjuritizacije i internacionalizacije i globalizacije poslovanja dugoročno su opredelili banku kao finansijsku instituciju i njenu poslovnu aktivnost.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com